

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 140.

V Ljubljani, v četrtek 23. junija 1887.

Letnik XV.

Dragi rojaki! Verni katoličani!

Bliža se vesela svečanost, na katero se radostno pripravlja vesoljni katoliški svet: sv. Silvestra dan obhajajo namreč sv. Oče, Leon XIII., priljubljeni poglavar katoliške cerkve, veselo petdesetletnico svojega slavnega mašništva, svojo zlato mašo. Ako že pri vsaki družini očetova petdesetletnica vso hišo z veseljem navdaja; ako se v vsaki krščanski občini zlata maša duhovnega pastirja slovesno obhaja, ter pošteni verni radostnega srca svojo ljubezen in hvaležnost tudi v dejanji skazujejo; ali ne bode še bolj vesoljna krščanska družina svojemu predobremu očetu, katoliška cerkev svojemu najvišjemu pastirju pri taki redki slovesnosti skazovala svoje srčne vdanosti, svoje dolžne hvaležnosti?

Slovesno in ginljivo se je obhajala l. 1869. zlata maša ranjcega papeža, blagega Pija IX., ter je obudila navdušenost po mestu in po deželi. Z enakim sočutjem in spoštovanjem naj se praznuje zlata maša slavnega Leona XIII., toliko več, kolikor žalostnejši je Njegov sedanji položaj, in kolikor bolj temeljito pojasnujejo Njihove krasne okrožnice današnje razmere in potrebe. Zato nam bodi prav zaželjena ta redka svečanost, da vsaj nekoliko izrazimo svojo sočutno ljubezen in hvaležno spoštovanje toliko modremu in skrbnemu očetu, našemu izvrstnemu Leonu XIII.

Naša dolžna hvaležnost in vdanost naj pa ne bode le v sreči ali v lepih besedah, temuč v djanji naj se razodeva, dela naj govore.

Da se pa ta dela ljubezni v lepi slogi po enem načrtu izvršujejo, ter se jih vsi katoličani vdeležiti zamorejo, se je osnoval že minulo leto središnji ali centralni odbor v Bolonji na Laškem in kmalo tudi na Dunaji za Avstrijo. V teh in drugih odborih so se določile in postavile za svečanost zlate maše Leona XIII. te le tri točke: 1. Dostojno darilo ali štipendij za zlato mašo; 2. cerkvena razstava v Vatikanu; 3. romanje in poslanje v Rim.

1. Pred vsem naj se nabirajo dobrotni darovi ter se podarijo sv. Očetu, kakor štipendij za zlato mašo. Sv. Oče bodo kot poglavar vesoljne cerkve tisti slovesni dan presveto daritev opravili za vse verne kristijane, zlasti pa še za tiste, kateri so v ta namen kaj podarili. V to pa pomaga ne le zlató bogatih, temuč tudi vinar revnih. Kdo vernih kristijanov pa bi ne želel se vdeležiti neskončnega sadu te presvete daritve? — To radovoljno darilo, ki se pri tej veseli priliki nakloni sv. Očetu, bo razveselilo njihovo blago srce, ker jim bo dobro došlo za Njihovo vzvišeno, težavno apostolsko službo. Kajti pri vladanji in oskrbovanji vesoljne cerkve imajo papež na vse strani velike stroške, sami so pa oropani vseh prihodkov in pomočkov. Zato bodo verni kristijani radi darovali kake solde za razne potrebe in blage namene sv. Očeta.

2. Kakor pa dobri otroci svojega očeta v potrebi podpirajo, tako mu tudi radi kako veselje naredé. Za to bodo tudi verni kristijani vesoljnega sveta sv. Očetu o lepi priliki zlate maše skusili veselje narediti z veliko cerkveno razstavo v Vatikanu, znani papeževi palači, kjer se bodo na javni ogled razstavila razna dela cerkvene umetnije, n. pr. cerkvena obleka in posoda, svečniki, podobe itd. Vse razstavljene reči bodo zopet prijetno darilo sv. Očetu, da jim služijo za najimenoitniše opravilo Njihove službe, namreč v razširjanje kraljestva božjega po misijonarjih v daljnih krajih med paganskimi narodi.

3. Kakor se je o slovesnih prilikah že večkrat osnovalo in vršilo skupno romanje v Rim, ki je središče katoliške cerkve, ter so se verni raznih stanov obilno in radostno vdeležili: tako se bo napravilo tako romanje tudi o priliki papeževe zlate maše, da zamorejo verni, katerim razmere pripusté, obiskati slavni grob prvega papeža, sv. Petra ter od njegovega naslednika Leona XIII. neposrednje prejeti sveti blagoslov.

Da bi se ta lepi načrt tudi po naši škofiji po moči izvrševal in pospeševal, so naš mil. gospod knez in škof tudi za Ljubljansko škofijo sestavili odbor za pripravlanje na zlato mašo sv. Očeta Leona XIII. Ta odbor ima nalogo, radovoljne darove in darila vernih sprejemati in dalje pošiljati, cerkvenih reči pridobiti in po njihovem namenu obrniti, tudi v to svrhu potrebne svete dajati in ob svojem času tudi zastran romanja v Rim posredovati. Vse te namene bo domači odbor pospeševal vedno v dogovoru in v edinosti z Dunajskim središnjim odborom. Za našo škofijo so sicer mil. gosp. knezoškof za pobiranje radovoljnih darov v vsaki farni cerkvi ukazali napraviti darovanje v cerkvi; vendar pa tudi podpisani odborniki sprejemajo z veseljem vsak še tako majhen dar za ta blagi namen. Odbor bo v to svrhu napravil zapisnik, ter bo ob svojem času vse objavil.

Radostno priznavamo, da je naš mali narod od nekaj in osobito poslednji čas v mestu in po deželi čudo veliko storil za slovesnost službe božje, velikodušno je tudi podpiral katoliške misijone v raznih krajih; posebno pa je bil v novejši dobi navdušen za sv. Očeta, kakor popred za blagega Pija IX., tako zdaj za slavnega Leona XIII. To navdušenje za sv. Očeta pri sedanjem duhu časa gotovo ni brez posebnega višega pomena in je prav častilni znak našega izvrstno katoliškega naroda. Zato se obrne podpisani odbor z vsem zaupanjem do vas pobožnih in vnetih katoličanov naše škofije, ter srčno in nujno prosi raznih in obilnih darov za bližnjo svečanost zlate maše Leona XIII. in svest si je, da bote tudi pri tej slovesni priliki častno tekmovali z drugimi bližnjimi in daljnimi narodi ter se navdušeno postavili v prve vrste častilcev papeževih; vnovič boste v djanji skazali svojo resnično ljubezen in srčno vdanost do sv. Očeta ter mu radostno položili svoj dar na altar; vnovič se bote skazali v djanji zveste in zavedne katoličane, ki časté v papežu namestnika Kristusovega, glavarja vesoljne cerkve.

Podpisani odbor goji veselo nado ter si je svest, da Gospod, ki tudi najmanjše dobro delo poplačuje, bode z obilnim blagoslovom za čas in za večnost poplačal, karkoli bote storili za Njegovega vzvišenega, pa po nezgodi časa britko skušenega namestnika na zemlji, za blagega Leona XIII.

V Ljubljani, 12. junija 1887.

Odbor Ljubljanske škofije za pripravlanje na zlato mašo sv. Očeta LEONA XIII.

Ernst princ Windischgrätz, predsednik. Dr. Andrej Čebašek, kanonik in papežev hišni prelat, namestnik. Odborniki: Dr. Anton Jarc, prošt; Dr. Henrik pl. Pauker, stol. dekan; Luka Jeran, kanonik in papežev častni komornik; Alfred Ledenik, trgovec; Dr. Josip Poklukar, državni in deželni poslanec; Karol Polak, trgovec; Franc Povše, posestnik.

Govor poslanca Mih. Vošnjaka

v državnem zboru dne 26. maja 1887 o
ravnopravnosti.

(Konec.)

Gledé razlike med vindišarskim in slovenščino, kar sta v najnovejšem času zastopnika mestnih skupin Celjske in Mariborske izumila, bi samo opomnil, da, če so podatki v ljudskem štetju o številu Slovencev in Nemcev, kakor je bilo zgoraj navedeno, resnični, ter, ako bi se ob obojih navedla še retja kategorija tako zvanih „vindišarjev“, h kateri bi g. dr. Foregger tudi pripadal, bi se število pravih Nemcev takoj skrčilo na jeden sam odstotek. (Prav dobro! Veselost na desni.)

Gospod poslanec dr. Foregger kratkočasiti nas je hotel tudi z neko dogodbico, s katero je mislil splošne in jako stvarne razprave g. predgovornika dr. Ferjančiča izpodbiti. No, če ste Vi taki, Vam tudi jaz lahko postrežem s slično dogodbico iz Malega Štajarja iz nedavnih časov, iz ktere se jasno vidi, kako potrebno da je znanje slovenščine sodniškim uradnikom ondi. Nemška stranka toži slovensko zarad tatvine drevesnega lubja. Predmet, okoli kterege se je tožba sukala, ali jedro tožbe, bila je v nemški tožbi „Rinde“ (skorja, lubje). Tožnik je bil Nemec, vsaj tako se mi je stvar sporočila, in ta je sodniku povedal, da mu je lubje ukradeno. Obdolženec je bil Slovenec in je prišel sam k obravnavi. Sodnik ni bil zadostno vešč slovenščini in tu se je zgodilo, kar se je na levi o Celjski okrožni sodnji povdarjalo, da namreč sodnik lahko s pomočjo slovarja svoj posel izvršuje. Sodnik res seže po slovarju, kjer najde: „Rind“ se pravi slovenski „vol“. (Veselost in čujte! na desni.) Na to sodnik vpraša zatoženca, če je res tožniku vola ukradel? Ta pravi, da ga ni! „Ali lahko prisežete?“ vpraša sodnik dalje. „Da“, pravi toženi, na kar je tudi res prisegel, da ni vola ukradel (Veselost na desni), ter je šel vsled tega opravičen domú. (Poslanec dr. Foregger: To ni verjetno!) Ni verjetno? Meni se je stvar dejanski tako povedala. (Dr. Foregger: Zatoženemu se ne daje nikdar prisega!)

Jaz nisem jurist, toda jaz mislim, da sodnik ... (Dr. Foregger: To je le dokaz, da sodnik nemške besede „Rinde“ ni razumel.) Pustimo to, gospóda si želi konca, ne motite me toraj. Gosp. poslanec dr. Foregger je zatrjeval, da jezikovne razmere pri sodnijah na Štajarskem niso v resnici take, kakor jih je živo naslikal g. poslanec dr. Ferjančič, in da bi se zapisniki nemški spisovali, če tudi stranka ne zna prav nič nemški. To je vse res! (Poslanec dr. Foregger: Jaz to iz aktov vem, da ni!) Sodnijske obravnave vrše se s strankami, ki prav nič nemškega ne znajo, v nemščini, in tudi obsodi se taka stranka po nemški. Nekaj takega se je zgodilo pred porotniki v Celji, kar mi je pravil neki že umrli sodnijski svetovalec na svojo častno besedo. Celjska porotna sodnija obsodila je Slovence zarad umora na smrt. Obsodba se mu je prebrala nemški in so ga vprašali, če jo je razumel. „Ne“, pravi on, „ne besedice ne.“ Na to mu dotični prvomestnik v slovenščini reče: „Na gavge prideš!“ Zakaj, tega pa obdolženec ni mogel zvedeti v maternem jeziku, ker ni bilo nikogar ondi, ki bi mu vzroke razložil. Meni se zdí vsaj potrebno, da se obtožencu tudi

povedó vzroki. (Dr. Foregger: Pri porotnih obsodbah ni vzrokov!)

Na levi je nekdo danes rekel, da mora obsojenemu pač jednako biti, ali vé za vzroke ali ne. Meni se to drugače dozdeva.

G. poslanec dr. Foregger se je tudi nad imenovanjem uradnikov po Malem Štajarji vjedal. No, čez to bi naj bil pač rajši vrgel plašč krščanske ljubezni, kajti mi vsaj smo zatrdno prepričani, da se ekscelenca pravosodni minister pri imenovanjih vedno bolj in rajši na Nemce ozira. (Čujte! na desni.)

Omenjam tu samo najnovejše imenovanje notarja za mesto Ptuj, kjer se je ozir jemal prav na kandidata, ki ni naše stranke pristaš in ga je „Deutsche Wacht“ v Celji priporočila nemški stranki. Kako je pač toraj mogoče tožiti, da je že zopet slovensk notar za Štajarsko imenovan, res ne vem! Če je g. poslanec Ausserer kazal na razmere v Sevnici, rekoč, da je ondi dobil narodnega notarja za sosedo poleg narodnega adjunkta, mu na to odgovorjam, da je bilo to v začetku osemdesetletja in da so bile jako čudne razmere za to merodajne. Prvič tedaj nemško-liberalna stranka ni imela nobenega družega notarja na razpolago za to mesto in ekscelenca pravosodni minister moral je seči po slovenskem kandidatu. Na ta način prišel je Slovenec v Sevnico za notarja.

Gospóda moja, gledé stanja najvišjega sodnega dvora zinil rad bi tudi marsikaj. Veliko imam o tej točki na srcu, toda ker je že pozno, bom kratko napravil. Najvišji sodnik moral bi biti po mojih mislih vzor stroge nepristranosti v političnem oziru. Zakaj pa se je ob svojem času odeepila administracija od pravosodja? Zato, da bi sodnik edino le sodnik ostal in se ne briga za politiko zunaj, ker bi stranka, ki bi bila politično s takim sodnikom v nasprotju, ne imela zadosti trdnega zaupanja v njegovo nepristranost ali pa bi še celo nobenega zaupanja ne imela vanj.

Ta vzrok izločitve politične uprave od sodnije se pa sedaj sam od sebe zgubi, ker imamo za najvišjega sodnika moža, ki trdi, da se po njegovem najboljšem prepričanju ta izločitev praktično ne dá izpeljati. Minulo leto praznoval je namreč ekscelenca g. vitez Schmerling svoj osemdeseti rojstni dan, in prav slučajno naletel sem na kratek sostavek iz nekega časopisa, kjer je govorjenje o tedanjem sprejemu one (leviške) stranke pri Schmerlingu. Le-ta je na nagovor dr. Herbsta konečno od besede do besede to le rekel (bere): „Dokler mi bo mogoče političnega delovanja vdeleževati se, Vam ostanem ves čas zvest pristaš.“

Da, gospóda moja, jako žalostno mi je slišati, da najvišji sodnik govori, da se posvetuje političnemu delovanju, kar bi ne smel storiti. Tako jaz mislim. Toda ne le, da bi se ne smel vdeleževati političnega delovanja, temveč mesto tega še druge sebi podrejene sodnike k temu navaja — da ne rečem zapeljuje; s tem se mož vdeležuje hudodelstva, kajti sodniki podrejeni mu, nasrkajo se tudi njegovih nazorov in politikarji postanejo. Seveda so pri nas na Štajarskem prav posebne razmere, ktere so večkrat napeljane preko kakega sodnijskega adjunkta v Celje, v Gradec in Dunaj. Tak adjunkt smatra se za politikarja in gré v Celje k gospodu Heinricherju, od

tod k svojim pristašem v Gradec in od tod na Dunaj. Kako zaupanje imamo do takih sodnikov, je vendar jasno.

Ob tej priliki se hočemo dotakniti še druge, jako hvaležne naloge, ktere izpeljava bi bila res jako primerna in potrebna. Bilo je svoje dni o tem že govorjenje tukaj. Mistim namreč, če bi ne bilo primerno, ko bi se določilo neko gotovo število let, po kterih bi moral vsak sodnik ex offo iz dejanske službe stopiti. Nečem reči, da morda že s 60. ali 70., vsekako pa z 80. letom moral bi se pa vendar vsak sodnik v pokoj podati. Sicer je pa to znamenje, da morajo najvišji sodniki prav malo dela imeti, sicer bi jim pač ne bilo mogoče v takej starosti še pečati se s politiko, pri vsem tem pa tudi svoje sodniške dolžnosti vestno spolnjevati in paziti na ohranitev življenju potrebnih moči.

Tega vprašanja hotel sem se le tako memogredé dotakniti, da ga ta ali oni gospod uporabi in predlog stavi, da se morajo gospodje sodniki po dokončanem 80. letu svoje starosti ex offo v pokoj spraviti. Ker pa ne vem, če se bo to zgodilo, zaklical bi kot dober kristijan: „Reši nas o Gospod od tega zla, amen!“ S tem sklepam. (Klici na levi: Nezaslišano tako govorjenje!)

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. junija.

Notranje dežele.

Presviti cesar odpotuje jutri v Bruck, kjer je vojaški tabor, in se vrne v soboto na Dunaj.

Vsi **gališki** škotje so izdali skupen pastirski list, da se petdesetletnica sv. očeta slovesno praznuje po vseh škofijah.

Pri **ministerstvu** vnanjih zadev vršila so se 21. t. m. posvetovanja s zastopniki avstrijsko-ogerskega Lloydja gledé nove pogodbe. Vsi dogovori so bili brez vspeha.

Tabor **Mladočehov** na gori Rip vzbuja občno nevoljo pri vseh Slovanih, ki se boré za slovansko vzajemnost v Avstriji. Grégr in njegovi tovariši pričeli so nekako pesnemati Knotza in Schönereja. O mladočeskich agitacijah piše „Nord“: Mladočehi do sedaj niso ničesa storili, po čemur bi mogli soditi, da se morejo ustavljati nevarnostim, ki preté češkemu narodu. Njihove demonstracije so navadni poulični nemiri. Vitezkih dejanj husitov ne bodo nikoli ponovili. Ako bo razcepljen češki narod, pali bodo po njem njegovi nasprotniki, in češka zastava se ne bo mogla več vzdigniti. — V torek je poročal v Pragi državni poslanec Hájek svojim volilcem o delovanju državnega zbora. K shodu je prišlo tudi več Mladočehov, ki so ostro napadali Hájek-a in češki klub. Ker so bili nemiri vedno hujši, zaključil je zborovanje predsednik, deželni poslanec Pokorný.

O **ogerskih** volitvah piše „Pol. Corr.“: Tisza je popolnoma zmagal; zmerna opozicija, ktero vodi grof Apponyi, je zelo oslajbljena. Apponyi-jevi pristaši propali so celó v onih krajih, kjer je on sam za-nje deloval. — Izvoljenih je 253 liberalcev, zmerne opozicije 43, neodvisnih 70, antisemitov 10, Nemadjarov 9, izven strank 7, ožje volitve 4.

Vnanje države.

O **srbskem** ministerstvu se piše iz Belegrada: Novo ministerstvo Ristić-Velimirović-evo je zveza liberalcev in radikalcev. V prejšnjih letih so si bili liberalci in radikali strastni nasprotniki.

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in
glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Mikačiču se je menda spolnila želja, ter je dobil ukrepljenje, kajti z 25 ljudmi, ktere je še 20. julija imel, ne bi bil mogel tega izvesti, kar je kasneje storil. Moglo mu je pa pojačanje priti lahko v trdnjavo, kajti on je bil še le tretji dan (22. jul.) obležen s svojima tovaršema Blažem Gjurakom in Matijo Jintičem, ki sta mu bila pridelnjena v tem nevarnem času. V treh dneh in treh nočéh, kar je Hasan ropal po odprtem polji, zarobil je 4000 ljudi, ter popalil do 2000 vasi, mest in trdnjav, vse do trdnjave Siska, osvojivši si celó mesto Sisek. Mikačič ni spolnil svoje grožnje, da bo zapustil trdnjavo, ako pade mesto Turkom v roke, ampak je ostal v njej, da jo brani do zadnje kaplje krvi. Hasan se je med tem utaboril pod trdnjavo, kamor

je znesel svoj bogati plen, ne pustivši nikjer v okolici niti najmanje hrane, samo da trdnjavo čim prej z ognjem ali z obsedanjem prisili, da se podá.

Da pa svojo slavo tudi v Carigradu pokaže, pošlje Hasan 600 odrobljenih glav visoki Porti z mnogimi vojaškimi zastavami, ktere je pomnožil še z mnogimi drugimi, ki so visele v cerkvah Bihačkih nad grobovi raznih vojvodov. Sultanu pa je poslal množino sužnjev, a velikemu veziru Siavušu, ki je bil med tem zamenil glasovitega Sinana, razne dragocenosti. V Carigradu se je slavilo ime Hasanovo, ter se o njem trdilo, da na njegovi hrabrosti počiva turška bodočnost. Ali ta Hasanova slava je kmalo otamnela, kakor bomo videli.

Na drugi strani pa je ta odločna zmaga in silno ropanje Hasanovo razširilo neizmeren strah ne samo po okolici, ampak po celem Hrvatskem in Kranjskem. Posebno se je preplašilo Ljubljansko prebivalstvo. Ko se je namreč zvedelo v Ljubljani o poboju naše vojske in o hitrem napredovanju Turkov, našlo se je nekoliko lažnjivcev, ki so hitro razširili po mestu glas, da so Turki naravnost proti Ljubljani udarili, ktero mislijo osvojiti. Vse je začelo bežati

iz mesta, nekteri so se kar čisto izselili, vzemši s seboj na vozéh nekoliko robe, kolikor je bilo za prvi čas mogoče naložiti. Žene so objemale in stiskale k sebi svoje otroke, kakor da jih ne bodo nikdar več videle, a prosti ljudje so stokali in zdihovali po mestu, kakor da so že propali. V tej stiski, vpitji in begu je bilo pogaženih nekaj odraščenih, še več pa otrok, kajti narod se ni mogel na noben način umiriti. Konečno so se povrnili ogleduhi, ki so bili poslani, da se prepričajo o prihodu Turkov, ter so mogli pravo resnico povedati, da Turkov ni niti videti in da so mnogo milj od Ljubljane oddaljeni. Še le na to se je polegel strah med prebivalci Ljubljanskimi, ki pa niso bili še popolnoma varni, kajti čeravno so vojaški svetovaleci v Gradci precej javili o tej nesreči Ernestu, upravitelju teh dežel ter ga prosili za hitro pomoč, vendar niso nič družega dobili, nego obljubo za odgovor; in da se ni Sisek pri tem obleganji vzdržal, bila bi gotovo tudi Ljubljana videla to leto Turka pod svojim zidovjem. (Valvazor XV. 517.)

(Dalje prih.)

Vsled pritiska Garašaninove vlade so se sprijaznili kot zedinjena opozicija. Tudi v ministerstvu ste zastopani obe stranki. Zanimivo bo zasedanje prihodnje skupščine; znani so že nekateri vladni načrti, ktere predloži ministerstvo skupščini. Vlada je sestavila komisijo iz obeh političnih strank, da se posvetuje o finančnem položaju. Po njenih nasvetih vredé se finance. Z novimi finančnimi načrti nameravajo znižati obresti državnih dolgov. Volilno postavbo bo ministerstvo toliko premenilo, da ne bo mogoče v toliki meri kupovati glasov in pačiti javnega mnenja. Skupščina se bo tako preosnovala, da bo mogel narod voliti prave svoje zastopnike. Sedanja vladna stranka je mnogo trpela pod Garašaninovo vlado; zato hoče preprečiti v prihodnje vladno silo pri volitvah. Občine dobé večjo samostojnost, deželna uprava bo lažja in cenejša. — Lepe obljube dela v resnici sedanja vlada. Vprašanje pa je, bo li mogla in hotela vlada izvršiti svoje obljube? — Že več tednov se ponavljajo roparski napadi divjih Arnavtov na srbsko zemljišče. Pridrvi se 50 do 400 roparjev čez mejo, in navadno preženó srbsko mejno stražo, ki šteje 5 do 10 mož v posameznih krajih. Vas Dobanovico napalo je 15. t. m. okoli 400 Arnavtov. Umorili so dva vojaka in ranili več prebivalcev v vasi. Hitro se zberó bližnje mejne straže in prepodé s pomočjo prebivalcev roparje čez mejo. Teh napadov se vdeležujejo tudi turški vojaki s svojimi častniki. Po tem lahko sodimo, kako slab red je v turški armadi. Ubogi ljudje, kamor se priklatijo turški divji vojaki!

„Pol. Corr.“ piše iz turškega vira o **Bolgariji**: Rusija namerava premeniti svoje nasvete, ktere je naznanila Turčiji gledé bolgarskega vprašanja. Rusija želi, da prevzame bolgarsko vlado le eden regent, ki pa bo vladal le toliko časa, da se Evropa sporazume o pravem kandidatu. Regent bi moral razpisati volitve za novo sobranje. Med tem bi se Rusija dogovorila z evropskimi državami o novem knezu, ktere ga bi države nasvetovale bolgarskemu sobranju. — V Bolgariji se utegne v kratkem premeniti politika in obrniti na rusko stran. V Rušoku izhajajoč list „Deveti Avgust“ je objavil neko pismo bolgarskega pravosodnega ministra dr. Stojlova, ktero je pisal z Dunaja v začetku junija bolgarskemu ministru vnanjih zadev, Načeviću. Pismo slóve: „Dragi tovariš! Brzjavil sem knezu Aleksandru v Kisingen. Prosil sem ga, naj se vrne v Bolgarijo, pa brez vspeha. Tega ne bil pričakoval. Danes sem govoril z grofom Kalnoky-jem. On vedno svetuje, naj se sprijaznimo z Rusijo. Tudi jaz sem se prepričal, da brez Rusije ne moremo ničesa doseči. Tukaj se ne morejo odločiti, bojé se vojske. Sever močno brije. Reči Cahariji Stojanovu, naj ne ropotá toliko v „Svobodi“, temveč počaka, kako se obrne stvari.“ Stojanov je res poslušal ta nasvét in zmerneje pisal proti Rusiji. Nedavno je celó priznal, da morajo Bolgari pozabiti kneza Aleksandra. — Med regenti in ministri je vedno večje nasprotje. Posebno se regenti bojé vojnega ministra Nikolajeva, ki je vedno prevzetnejši. Zato je odpotoval regent Mutkurov v Plovdiv, da pridobi vojake za regente. Pridobil je za-se poveljnika vojaške posadke v Plovdivu, majorja Savova. O tem pa je zvedel vojni minister polkovnik Nikolajev in ukazal zapreti regenta Mutkurova, ki je le podpolkovnik. Iz Sofije se tudi poroča, da ministra Nikolajev in Radoslavov že nekaj tednov skrivoma dopisujeta ruskim državnikom o bolgarskem vprašanju.

Ruski listi mnogo pišejo o **srbskem** ministerstvu. Ker je za nas Avstrijce gotovo važno, kako sodijo ruski listi o srbskih razmerah, priobčili smo v glavnih potezah že več glasov ruskega javnega mnenja. Ne more se nam v tem oziru očitati ne-lojalnost, ker namen pri vsem je le ta, kako svet sodi o srbski politiki, ki je za Avstrijo velikega pomena. „Svet“ piše, da Ristić ni izročil vojnega ministerstva generalu Horvatoviću, ker je katoličan in ob enem avstrijski častnik. Tega mnogi ruski časniki niso razumeli; tudi niso poznali pravih vzrokov, zakaj je kralj poklical Ristića na krmilo. Ristić je prevzel vlado iz političnih vzrokov, ne pa vsled prepira med kraljem in kraljico. Avstrija je v zadnjih letih mnogo vplivala na srbsko vnanjo in notranjo politiko, vendar vsled tega ne smemo trditi, da je kralj Milan odločen pristaš Avstrije. Več časa je Rusija delila z Avstrijo svoj vpliv na Balkanu; glavno pozornost je obračala na Bolgarijo, Avstriji pa je prepustila Srbijo. Kralj Milan se je moral naslanjati na Avstrijo. V zadnjem času pa so se razmere nekoliko premenile. Rusija je zgubila svoj vpliv v Bolgariji. Srbska kraljica Natalija je obiskala Rusijo, in to potovanje je v Rusiji vzbudilo večje zanimanje za Srbijo. Ko pa je Avstrija videla, da se Rusija toliko ne zanima za Bolgarijo, zmanjšala se je tudi avstrijskih državnikov skrb za Srbijo. Garašaninovo ministerstvo toraj ni vrgla narodna volja, temveč sprememba ruske in avstrijske politike nasproti Srbiji. Vprašanje je sedaj, bodo li ruski državni prav porabili srbsko prijateljstvo do Rusije, ali bodo tudi tukaj spridili dobre razmere, kakor v Bolgariji. Kakor „Svet“ misli, mora Rusija v prvi vrsti varovati neodvisnost in samostojnost slovanskih držav na Balkanu. — Mi pa želimo, naj si Avstrija tako vravná svojo vnanjo politiko, da si pridobi zaupljivost sosednih narodov na Balkanu, in v sporazumu z rusko državo varuje prave koristi na jugu proti vnanjim škodljivim vplivom. — „Nord“ piše: Najboljša politika nasproti balkanskim državam je

ta, da jih pustimo, naj se mirno razvijajo in natančno izpolnjujejo svoje pogodbe. Nikomur ne smejo služiti kot ognjišče preprirov in nasprotij. Upamo, da se bo Ristić držal svojega programa in z vsemi državami vzdrževal prijateljske razmere.

Francoški časniki pišejo iz Turkestanu, da je skoraj nemogoče vzdrževati v onih pokrajinah armado, ker je dežela popolnoma opuščena. Ne armada, ne prebivalci nimajo potrebnega živeža.

Italijanski ministerski predsednik Depretis je nevarno obolel. — Iz Rima se poroča, da bi bili sveti oče zadovoljni z nekako navidezno oblastjo v Rimu in neke danji papeževi deželi. Italijanski kralj bi oddajal to oblast rimskim papežem. Tako bi kraljestvo ostalo zedinjeno, papeži pa bi dobili nekoliko prejšnjih pravic. — Ta predlog nima prave podlage in se bo težko vresničil. Vlada bi morala tudi razpustiti zbornico, da si pridobi drugo, cerkvi prijaznejšo večino, ker sedanja zbornica noče slišati o spravi s papežem.

Velikanske slovesnosti, ki se vrše v **Londonu** o priliki petdesetletnice kraljice Viktorije. V torek zjutraj so zvonovi in topovi naznanjali po vsem mestu pričetek slovesnosti. Na stotisoče ljudi zbralo se je po ulicah, koder so se peljali kraljica in tuji knezi. „W. Abendpost“ piše: Okoli 240 milijonov angleških državljanov praznuje nenavaden praznik. Kraljico obdajajo njeni otroci in vnuki, častitajo ji kralj belgijski, danski, saksonski in grški, člani vseh evropskih vladarskih hiš, angleška zbornica in zastopniki angleških naselbin. Kraljica sedaj žanje bogato žetev. Ves svet pripozná njeno blagotvorno delovanje. Tudi avstrijski narodi, ktere zastopa prestolonaslednik Rudolf, veselé se slovesnega dne. Kraljica Viktorija nas spominja z vsemi svojimi čednostmi na slavno cesarico Marijo Terezijo. Obe ste bili srečni v svoji družini in ste obžalovali prerano smrt svojih soprogov. Obe imate mnogoštevilne potomce, z najlepšimi čednostmi dajali ste vzgled državljanom. Slavni ostaneti imeni cesarice Marije Terezije in kraljice Viktorije, dokler živi zgodovina. — Sedanje angleško ministerstvo stoji zelo na slabih nogah. V Aziji potrebuje Anglija mnogo armade, da varuje svoje koristi; armada angleška pa je slaba. Lord Salisbury je bolehen in bi rad odložil breme in odgovornost ministerskega predsednika. Nobeden njegovih tovarišev ga ne more nadomestiti. Tudi lord Hartington se brani prevzeti ministerstvo. Mogoče je, da pride Gladstone zopet na krmilo.

Iz **Carigrada** se poroča, da je Löwe, tovariš nemškega orožnega tovarnarja Mauserja, ponudil Turčiji šest milijonov funtov st. posojila. Turčija bi morala izpolniti razne pogoje, ki pa niso znani. Mauserjeva tovarna za orožje je popolnoma odvisna od kneza Bismarka. Sicer ima tovarna mnogo vpliva na nemške vojaške razmere, vendar je ravno tako državen zavod, kakor Kruppova tovarna. Ako dobé Nemci v roke ključé turškega finančnega ministerstva, podvrgli si bodo lahko Turčijo. Česa še nimajo Nemci v Turčiji? Nemci so v turški armadi; nižje službe prepuščajo Turkom, spoštujejo turško vero in tako vladajo turško državo in vodijo armado.

Turški sultan bo sicer potrdil **angleško-turško** pogodbo, vendar upa, da jo bodo vnanje države nekoliko premenile. Tudi angleška vlada je naznanila, da je zadovoljna z nekaterimi premembami.

„Novosti“ pišejo o **afganskem** vprašanju: Namen naše vnanje politike ni ta, da si osvojimo Afganistan in Indijo. Mi imamo sicer večjo armado v Srednji Aziji, kakor Angleži, vendar ne smemo slabiti svojih moči na oddaljenih mejah države. To bi bila velika politična napaka in bi imela žalostne posledke. Naše oči morajo biti obrnene na vzhod in zahod.

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 20. junija. (Blagoslavljenje hiše-zdravilnice.) O svojem času se je v škofiji Lavantski ustanovila „Družba v podporo do-služnim duhovnikom“. Ta se je po prizadevanji Njih Prevzvišenosti sedanjega kneza in episkopa Mariborskega, ki so sami darovali 9850 goldinarjev ustanovnine, preustrojila, razširivši se v podporo „Družbo duhovnikov Lavantske episkopovine“.

Iz računa za 1886 nedavno izdanega se razvidi, da je družba koncem lanskega leta imela že 46.231 goldinarjev 63 kr. v denarjih. Razven tega je dobila lastno poslopje pri toplici na Dobrni.

Dne 20. aprila 1885 zjutraj so začeli kopati prostor za zid, in opoldne, ko je bil utihnil zvon, je veleč. gosp. knezoškofijski duhovni svetovalec in dekan Gajšek blagoslovil temeljni kamen v pričó več duhovnikov in okoličanov. Hiša-zdravilnica — Villa Barromaea — je sedaj pripravna za stanovanje. V istem bodo družbeniki ob času potrebe dobivali bivališče brezplačno, a drugim gostom-topličarjem se bo vnaajmovalo proti primernemu plačilu.

Zadnja dva dni je naš kraj doživel posebno srečo, da je tukaj bival duhovni naš nadpastir. V

soboto smo ga po zmožnosti slovesno sprejeli pod slavalokom pred šolskim poslopjem. Ko se je bil stisnil mrak, je Njihovi Ekscelenci, mil. gosp. Jakobu Maksimilijanu, ovokrajna godba zasvirala podoknico. Na griču za vilama „Styria“ in „Barromaea“ pokali so topiči, svetil je vsled mirnega zraka posebno krasen kres, švigale so raznovrstne rakete, bliščala je bengalična razsvetljava in konečno še smo poslušali prijetno doneče glasove možkega zbora pevcev. Ta redka prikazen je obilo topličarjev privabila v obližje visokega gosta.

Včeraj predpoludne je višji pastir delil zakrament sv. firme, a pri tej priložnosti je popoldne po večernicah svečano blagoslovil lično poslopje in domačo kapelico. Navzoči bili so: p. i. gg. kanonik Kosar kot načelnik družbe, konzistorijalni svetovalec Jeraj, dekana dr. Šribar Skalski in Pernhofer Knittelfeldski, profesor-župnik dr. Lipold, darovatelj selišča in voditelj stavbe dekan Gajšek, in še jedenajst drugih duhovnikov. Družbo je blagovoljno počastil tudi e. kr. okrajni glavar Celjski, g. dr. Netoliczka. Razven tega se je pri slovesnosti vdeleževalo veliko občinstva od raznih krajev.

Poslopje ima pod svoje streho oratorij, deset prostornih sob, kuhinjo s shrambo, veliko klet in drvarnico, dva balkona. Dopada se vsakemu veščaku, ki ga je ogledoval, vzlasti občudujejo nizke stroške in pa, ker je spreten voditelj znal porabiti vsaki prostorček. Za kapelico je g. dekan Gajšek daroval altarno podobo, grofici Cziráky in de Saasse poslali ste mašni plašč, isto tako paramentno društvo Mariborsko, a vrednik časopisa „Correspondenz-Blatt für den katholischen Clerus“ je poklonil jeden kelih. Blagodušnim dobrotnikom plačnik bodi ljubi Bog!

Družba je o svojem času državnih papirjev nakupila po nizki ceni, in če to primerjamo z današnjim stanjem vrednostnih listin, mora se reči, da si je lastno poslopje priskrbelo samo z dobičkom in da je glavnic pravzaprav ostala nedotaknjena. In upati je, da se bo spolnilo to, kar je visoki blagoslovitelj podvzetju želel, ko je dotični svoj odgovor sklenil z besedami: „vivat, crescat, floreat!“ A „Družba duhovnikov Lavantske škofovine“ sme pač biti zadovoljna z ukusno opravljeno hišo-zdravilnico.

Domače novice.

(Visokorodna gospa baroninja Winkler) blagovolila je prevzeti kumovanje, ko se bo razvila zastava pevskega društva „Slavec“. — Pri slovesnosti jo bo nadomestovala blagorodna gospa soproga cesarskega svétnika g. Murnika.

(Umrl) je včeraj e. kr. računski nadsvetovalec Franc Suyer za mrtvoudom. — Umrl je Karol Potočnik, bivši zemljemerec iz dobro znane rodbine v Kropi — v bolnišnici, kamor so ga prenesli po Velikinoči.

(Osobne vesti.) Č. g. Ivan Šašelj, župnijski oskrbnik v Adlešičih je imenovan dopisovalnim udom osrednje komisije za raziskovanje in ohranjenje zgodovinskih in umetnih spominkov. — Poštni ravnatelj v Zadru, gosp. Biringier, imenovan je poštним nadravnateljem. — Biskup Josip Juraj Strossmayer peljal se je preteklo nedeljo skozi Ljubljano v Gorico, kjer ostane nekaj časa.

(„Slov. Narodu“) se poroča iz Gradea, da so učitelji v Gradei sklenili, naj se prepové prodajalcem žganja, da ne smejo prodajati žganja mladini. — Gradec je razglašen po vsem svetu kot „kerndeutsch“, šole so popolnoma nemške, in vendar gg. učitelji nasvetujejo, naj se ne prodaja žganje mladini. Iz tega moramo sklepati, da tudi nemška mladina pije „brlavko“, in vzroka žganjepitja ne moremo iskati v slovenščini, pač pa žalostnih gospodarskih in družinskih razmerah.

(Osnovalni odbor) konsumskega društva v Ljubljani sklicuje občni zbor, v katerem se bodo pravila tega društva presojala in potrdila, na 29. junija t. l. ob 2. uri popoldne v Schreinerjevo pivovarno na sv. Petra cesto. Odbor nadeja se obilne vdeležbe.

(Šišenska čitalnica) priredi v nedeljo, 26. junija 1887, spomladansko veselico, na vrtu Koslerjeve pivarne. Pevski spored: 1. * * * „Potnica“, poje možki zbor. — 2. „Lahko noč“ od dr. G. Ipavica, poje mešani zbor (nov). — 3. „Slovanska pesem“ od dr. B. Ipavica, poje možki zbor z bariton- in tenor-solo (nov). — 4. „Lovska“ od

Fr. Gerbiča, poje triglasni ženski zbor (nov). — 5. „Vojaci na poti“ od A. Nedvéda, poje možki zbor. — 6. „Pozdrav Bledu“ od dr. G. Ipavica, poje mešani zbor (nov). — Godbeni spored: 1. Putnica. — 2. Herold: Overtura iz opere „Zampa“. — 3. Jos. Strauss: Živenje mi je radost in ljubezen, valček. — 4. Petrella: Vojški zbor Il Bivacco del opera „L'Assedio die Leida“. — 5. Robb: „Veni, vidi, vici“, potna polka. — 6. Flotov: Aria iz opere „Zilda“. — 7. Verdi: Velika fantasija iz opere „Aida“. — 8. Ziehrer: „Nam to v krvi tiči“, polka mazurka. — 9. Sollera: „Il genua ventura“, ouvertura. — 10. Bach: „Biseri“, venec pesmi. — 11. Strauss: „Georgine“, četvorka. — 12. „Plesne promese“, valček. — 13. Stastny: „Stenograf“, hitra polka. — 14. Gleisner: „Flora“. — Streljanje. — Kegljanje na dobitke. — Razne ljudske zabave. — Streljanje in kegljanje na dobitke prične se ob 9. uri zjutraj. — Pričetek veselice je ob 1/4. uri popoldne. — Vstopnina 20 kr., za otroke 10 kr., p. n. društveniki Šišenske čitalnice so prosti. — K obilni vdeležbi najljubneje vabi odbor.

(Ameriški rojaki.) Med češkimi „Sokoli“ in rodoljubi, ki so 16. t. m. prišli iz Amerike v zlato Prago, bili so tudi trije slovenski rojaki iz Belokranjske. Danes so se tukaj mudili, gredoč pogledat rojstni kraj Semič. Dva sta imovita posestnika in trgovca, jeden v Minesoti, drugi v Dakoti. Že pred dvajsetimi leti ločili so se od svoje domovine, vendar so še ostali zavedni in navdušeni Slovenci, kar nas jako veseli. Loči jih od nas širno morje in prostrane dežele a vedno se spominjajo svojih rojakov in govoré tudi v daljni Ameriki svoj materini, slovenski jezik. — Jeden gospodov, imenom Hočevár iz Semiča, naročil je tukaj več slovenskih na pevov, da mu jih prepeva v Ameriki rojena Slovenka. Zatrčil je nam, da v Ameriki vsi naši rojaki govoré mej saboj vedno slovenski, da jim tudi otroci ostanejo zavedni Slovenci.

(Huda ura) privrščala je 15. t. m. nad Ptujsko okolico. V Leskovcu je dvakrat tresčilo in obakrat nastal je požar, ki je dve hiši vpepelil. Zvečer tistega dne je toča pobila okoli sv. Tomaža, Ljutomera in Ormoža. Vzela je skoraj do čistega vso letino.

(Iznevernik) Karol Suppanz, o katerem smo nedavno sporočali, da je v Kozjem (Drachenburg, ne v Ormožu, kakor se je vrnila neljuba pomota), izneveril ondašnji hranilnici 6000 gld. in pobegnil, hotel se je usmrtiti, vidóč, da ne uide orožnikom. 17. t. m. prišli so mu orožniki v Šonovi na sled. Pet minut, preden so prišli z orožniki skupaj, prezel si je vrat. Kljub temu vzeli so ga močje državne pravice in so ga izročili okrajni sodniji, ée tudi ni upanja, da bi ozdravil. Bil je ravnatelj hranilnice in ob enem posestnik v Kozjem.

Narodno gospodarstvo.

Načrt kmetijske krajne razstave v Trbovljah.

Namera razstave, ki bode trajala od 24. do 28. dne meseca septembra 1887, je, kmetovalce vzbujati vsestransko k naprednemu in marljivšemu delu ter jih opozoriti na izbornosti, kakor tudi pomanjkljivosti njihovega delovanja.

Vzprejemali se bodo vsakoršni kmetijski in gozdarski proizvodi, stroji in orodja, pridelki vinarstva, sadjarstva in sočivjarstva; nadalje domači obrtnijski izdelki, šolske oprave, učila in šolarska dela, naposled tudi proizvodi, ki spadajo v obseg rudninske ter umeteljno-obrtnijske industrije.

Za razstavo in darila sposobni predmeti so toraj: I. Domača živina. A. Govedo: Biki (licencirani), krave — breje ali pa s teletom — od dovršenega 2. do 7. leta; telice. B. Prešiči: Mrjasci, svinje, presice za pleme in take za rejo. C. Ovce, koze, kunce. D. Perutnina: Stajarske kure, pa tudi druge (petelin s kokošimi), — potem gosi, race, golobje itd. Opomba: Za nadzorstvo in pičo živali skrbeti ima razstavljaev. Tudi se mora ta o živalih, ki so označene pod A., izkazati z rednimi živinskimi potnimi listi. — Živali, označene pod D (perutnina), morajo se razstaviti v posebnih zagrajah (kurnikih). E. Bučele. Celi panji, panji razne vrsti; orodja, rabljiva pri bučeloreji. — II. Živalski proizvodi. Sirovo maslo, sir, maslo, méd, volna in dr. v količini, ki je razsojevanju prikladna. — III. Zemljiški pridelki. A. Kmetijski in gozdarski pridelki: Izmlačeno žito, pa tako v klasji in storžih, semena, gomoljnati sadeži, rastline za klajo, gozdne rastline (sadike) itd. — Moka, kruh, nagizdne pe-

karije, lesorje (deske, late, dōge, drōgi in drugo.) Opomba: Od teh pridelkov se mora razstaviti tudi zadostna količina, in sicer od žit vsaj 12 litrov ter naj se — kolikor možno — pridene zraven klasje, oziroma stročje, storžki in krajevna zazuamba (imé). B. Pridelki sadjarstva, vinarstva in sočivjarstva: Vinsko grozdje, ovočje — sveže, posušeno in konservirano; vkubano sadje, ovočni soki; sočivje sveže in konservirano; potem divjaki ter plemenitena sadna drevesca; — amerikanske trte in načini trsnega požlabtuenja. Opomba: Pri sadnih zvrstéh pristaviti se ima krajno imé ter od vsake vrste razstavi naj se po štiri kose. — Grozdi naj se — ée le mogoče — izlože z lesom in listi.

— IV. Kmetijski stroji, orodja i. dr. Vsa kmetijska orodja, stroji itd., kmetijsko in gozdarsko zidarstvo, risarije, obrazei in dr. — V. Kmetijska industrija. Tu je posebno ozir jemati na domačo obrtnijo (pletenje jerbaser, rokodelska dela, opeke, lončarski izdelki, usnje in usnjene stvari, lesnina (suha roba), sedlarski, jermenarski izdelki, barvarije itd.) — VI. Vrvežne (kuhane) in žgane pijače. Vina, pivo, žganje, tolkovec, šampanjci, medicea, kis, rudninske vode (slatine itd.) Opomba: Od vsakega vina ali druge pijače, ki se misli razstaviti, naj se pošljejo vsaj tri steklenice. Pri vinih naj se izvoli zaznamovati tudi gorica, kjer so vzrasla, potem vrsta grozdja, dalje letnik in cena.

— VII. Rudarstvo in fužinarstvo. Razni proizvodi, ki spadajo k tej stroki. — VIII. Šolski vrti. Vravna šolskih vrtov. Izdelki šolskih vrtov. Načrti šolskih vrtov, načrti otročjih vrtov ali zabavišč itd. — IX. Šolstvo sploh in šolarska dela. Oprave učilnic, načrti šolskih poslopij, pisarni šolski izdelki, risarije in dr. Raznotera rokotvorna ženska dela. — X. Skupne (kolektivne) izložbe. Za večje posestnike, podružnice ali družbe, ki nameravajo kaj razstaviti, odločil in prihranil se bode poseben prostor. Za vsak oddelek zaznamovane razstavnega načrta odločena so znatna darila, recimo: denarji v srebru in zlatu (cekini), srebrne in bronaste kolajne ter priznanjske diplome. Ta darila poklonila bode država, dežela in c. k. kmetijska družba ter tudi zasebniki. Za I. oddelek morejo le taki premirani biti, ki so iz okrajev: Laško, Konjice in Šmarje, med tem, ko za razstavljene stvari iz vseh drugih oddelkov ni omejitve gledé na obdaritev razstavljalcev. Razstavljalci iz tujih okrajev za oddelke I., II. in III. prejemale bodo za izvrstne proizvode priznanjske diplome. Dan, kedaj se bode živina lahko prignala na razstveni prostor (odd. I.), bode se prijavljenim razstavljalcem posebej naznanil. Razstavljalci, ki mislijo skupno razstavo v posebni zgradi (paviljonu) prirediti, morajo to zgrado na lastne stroške postaviti; najemnine za prostor ne bode odrajtovati. Razstavni odbor namerava vrediti tudi pokušališče za razna vina. Zato bi bilo želeti, da se jih mnogo oglasi v to započetje. Oglasila k razstavi naj se blagovolé naznaniti do 15. avgusta t. l. Pri tem ima vsak razstavljaev natančno povedati, koliko bode rabil prostora za svojo razložbo. Načrt delitve daril (premi) objavil se bode pozneje. V obroku osmih dni po zvršeni razstavi imajo se vse stvari z razstavnega prostora odpraviti. Po preteku tega obroka ne prevzame izvrševalni razstavni odbor nikakega poročstva več. Razstavljalci imajo razstavne stvari sami iz zabojev itd. spraviti, jih postaviti in v obče vrediti ali pa v to koga od razstavnega odbora nalašč pooblastiti.

Za slovesnosti z godbo in petjem bode se pozneje objavil poseben, tiskan vsposred. Vstopnice za jedenkratno obiskovanje razstave stale bodo 20 kr. Vstopnice po 50 kr. dađó lastniku pravico, poljubno v teku celega dne razstavo obiskovati. Vstopnice po 2 gold. pa veljajo za poljubno obiskovanje razstave za vseh pet dni. Razstavljalcem je ogled razstave brezplačno dovoljen.

Trbovlje, 10. maja 1887.

Jurij Gossleth vitez Werkstätten l. r.,
industrijalec, predsednik.
Ferdinand Roš l. r., Martin Terpotitz l. r.,
velepos., podpredsednik. rud. vodja, podpredsednik.

Telegrami.

Dunaj, 23. junija. Okoli četrte ure po polnoči je sodišče sklenilo, da je Panec kriv roparskega umora, in ga je obsodilo na vislice.

Budimpešta, 23. junija. Doslej je voljenih 257 liberalcev, 41 zmerne opozicije, 75 neodvisnih, 9 izven strank, 9 Saksoncev, 11 antisemitov, šest ožjih volitev, treba je še pet novih volitev.

Berolin, 23. junija. Cesar v kratkem odputuje v Ems.

London, 23. junija. Včerajšnji ples avstrijsko-ogerskega podpornega društva so obiskali prestolonaslednik Rudolf, princ Valeški, Ludovik Batenberški, lordmayor, grof in grofinja Karoly in drugi. Otroške veselice v Hydeparku se je vdeležilo okoli 30.000 otrok, ki so šli mimo kraljice in peli rodoljubne pesmi.

Umrli so:

20. junija. Ana Langus, sobnega slikarja vdova, 86 let, Frančiškanske ulice št. 12, ostarelost.

21. junija. Lavoslav Bregar, gimnazijec, 16 let, Kravja dolina št. 2, vsled otekline želodca.

V bolnišnici:

19. junija. Jurij Slanin, kovač, 21 let, jetika. — Andrej Baltazar, delavec, 53 let, otrpnenje črev.

Tuji ei.

21. junija.

ri Matiču: Pelz, Paik in Böhmeim, trgovci, z Dunaja. — pl. Franc Nippel, inženir, iz Inomosta. — Ferd. Hauke, trgovec, z soprogo, iz Šlezije. — C. Anton, tajnik, iz Gradea. — P. Simon, nadzornik, iz Maribora. — Dr. pl. Čerrone, c. k. dvorni svetnik z družino, iz Zadra.

Pri Stonu: Srečko Philippsohn, trgovec, iz Berolina. — Jožef Stappen, zasebnik, iz Nemčije. — Paar, Meisl in J. Steiner, trgovci, z Dunaja. — Jožef Reibl, trgovec, iz Karlovca. — pl. Z. Moser, krčmar, iz Celovca. — Humbert Grando, kupčevalec, iz Kranja. — Mallner, krčmar, iz Bleda. — Müller, zasebnik, iz Ljubljane. — Manhart in Solemba, trgovca, iz Trienta.

Pri Avstrijskem caru: Matija Flaschka, c. k. logar, iz Koroškega. — Janez Steinbuch, posestnik, z Vrhnike. — Zaledan in Jare, telovadea, iz Trienta.

Vremensko sporočilo.

Ura	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri- na 24 ur mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	736 06	+14 9	sl. svzh.	del. jasno		
22. 2. u. pop.	735 32	+20 6	sl. jzap.	jasno		0 00
9. u. zveč.	736 98	+15 4	sl. vzh.			

Prijeten, solnčnat dan, popoldne okoli 5. ure oblačno, potem pa zopet jasno. Srednja temperatura 16°9 C., za 1°9 pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 15 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	856 " "
Kreditne akcije	282 " 30 "
London	126 " 45 "
Srebro	" " "
Francoški napoleond.	10 " 03 "
Ces. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 15 "

S tem si usojamo naznanjati ter čast. duhovščino, posebno katehete, opozoriti, da je v Gradi ravno kar izišla in se pri nas dobiva knjiga:

Praktisches

Handbüchlein für Katecheten

enthaltend

den „Auszug aus dem grossen Katechismus“ mit kurzen

Wort- und Sacherklärungen

von

(8)

Dr. Franz Oberer.

Knjiga obsega VIII. 412 str. 8°, ter stane gld. 2, po pošti 10 kr. več.

V to stroko spadajočih knjig sicer ne manjka, pa dosedajne izišle so v inozemstvu ter se na avstrijske razmere in katekizme ne ozirajo. Zdaj nam pa podaja gosp. pisatelj knjižico, ktera se z našimi razmerami, ter katekizmom, izišlim v c. k. založbi šolskih knjig na Dunaji, strinja. V knjižici je katekizem popolno ponatisnjen.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Po nižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

IVAN BELEC,

župnik.

Cena knjigi je nižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobi najstjeto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pol v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani

Valcazovje trg šte. 5.